

[Bjørn Elmquist]

til forskellige rapporter, f.eks. den såkaldte Ishøjrapport, der beretter om familiesammenføringer af et meget væsentligt omfang. Man når her på forskellig vis efterhånden ud til så fjerne personer i forhold til den oprindelige person, at udtrykket »familiesammenføring« – i hvert fald sammenlignet med det, man har i traditionel sammenstand – ender med at få et meget specielt indhold.

De overvejelser og det arbejde, vi nu skal i gang med, må også omfatte undersøgelser af, hvor udbredte disse fænomener – ligesom de såkaldte barnebrude – er herhjemme i Danmark og i andre lande, om det er repræsentativt for måden, man fortolker disse regler på, hvordan man så bruger dem, og om det svarer til den fortolkning, man har i andre lande, og på basis af disse udsagn og undersøgelser endelig en stillingtagen til, om vore regler er holdbare og forsvarlige.

Fremskridtspartiet har fremsat et dagsordensforslag. Hr. Fischer har været inde på, hvordan regeringspartierne vil forholde sig til det, i hvert fald De Konservative. Jeg kan sige, at vi i Venstres gruppe er enige om, at vi ikke kan støtte det forslag. Jeg vil godt kipe lidt med fanen og sige, at dagsordensforslaget godt kunne have været med mere bulder og brag, det er det ikke. Der er meget lidt bulder og brag i det. Det vil jeg da godt sige til lykke til Fremskridtspartiet med. Jeg synes også, at det oplæg, som fru Pia Kjærsgaard leverede fra talerstolen efter ministerens indlæg, også var forholdsvist sobert. Det har vi hæftet os ved.

Jeg må sige, at hvad der er fulgt efter af korte bemærkninger og måden, man debatterer på – og det er ikke for at gå i rette med Folketingets formand; det vil være mig fjerntliggende – har vist, at det var ét bestemt formål, som Fremskridtspartiet måske alligevel var ude med. Hvis man ville have opnået noget mere konstruktivt, hvis man ville have gjort sig håb om, at vi kunne have deltaget i en dagsorden, ville vi godt have haft forhandlinger derom. Forespørgslen er anmeldt alene på Fremskridtspartiets eget initiativ og ikke under forhandling med andre. Da vi så sent som i går spurgte forskellige steder i Fremskridtspartiet, hvilket dagsordensforslag der ville komme, kunne vi ikke få nogen tilbagemelding. Under de omstændigheder ville det være meget svært for os – altså umuligt – at stemme for dette dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt kvittere for hr. Bjørn Elmquists bemærkninger om, at man i Europarådet kan lave en konvention om førsteasyllandsregler. Det ville jeg synes var helt flot, hvis vi kunne blive enige om det dér.

Jeg har to spørgsmål til hr. Bjørn Elmquist. Jeg tror, hr. Bjørn Elmquist ved kolossalt meget om de ting, vi debatterer i dag. Jeg ved, at han beskæftiger sig meget med dem både her og i Europarådet. Derfor ved hr. Bjørn Elmquist også godt, hvem det er, der bliver spontanflygtninge. Det er f.eks. folk fra Libanon, det er iranere, der sidder i Tyrkiet og føler, at nu skal de rejse, fordi det nok er det sikreste, de kan gøre. Det er unge mennesker, hvor familien har samlet sammen til at få præcis ham sendt af sted for at redde ham f.eks. fra Iran eller fra Sri Lanka.

Hørte jeg rigtigt, da hr. Bjørn Elmquist satte lighedstegn mellem spontanflygtninge og de facto-flygtninge? Mener hr. Bjørn Elmquist ikke, at der udmærket godt kan være – og også er i de tilladelser, der gives – konventionsflygtninge blandt spontanflygtningene? Det er mit spørgsmål til hr. Bjørn Elmquist: Er han ikke enig med mig i, at der ikke kan sættes lighedstegn mellem spontanflygtninge og de facto-flygtninge?

Mit andet spørgsmål går på familiesammenføringerne. Vores regler i loven er meget klare. Det er børn under 18 år, det er ægtefæller, det er forældre over 60 i nogle bestemte situationer. Hvordan kan hr. Bjørn Elmquist mene, at man så får et lidt ejendommeligt indhold i Ishøjrapporten? Jeg synes ikke, der er noget ejendommeligt ved de regler, vi har. De er helt klare.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes meget af det, hr. Bjørn Elmquist sagde om det internationale samarbejde, er fuldstændig korrekt. Det ville i høj grad være en fordel, som jeg også sagde i mit indlæg, om man kunne øge dette samarbejde, men det er en langsommelig affære. Derfor er vi indtil videre selvfølgelig nødt til at have vores egen nationale udlændinge- og flygtningepolitik.

Jeg havde også et spørgsmål vedrørende det, fru Ebba Strange nævnte. Hr. Bjørn Elmquist sagde, at der er forskellige rapporter om fami-